

sangvinsk at tro, at jeg enten ved mine Udtalelser her eller ved eventuelt at stille Ændringsforslag kunde vende Stemningen hos Finansudvalget, saaledes at det gik med til at anbefale den oprindelige Banegaard, men jeg vil hævde, at det er i Strid med Forudsætningerne, i Strid med Overenskomsten med Aarhus Kommune. Ganske vist foreligger der ikke nogen kontraktlig underskrevet Overenskomst, men det er beskæmmende, at man ikke kan træffe Aftaler med Statsmagten paa langt Sigt, uden at man absolut skal have en Underskrift paa et Stykke Papir, det skulde ikke gerne være nødvendigt. Jeg haaber, den højtærede Trafikminister, uanset Ændringsforslagets Vedtagelse, endnu en Gang vil overveje, om det ikke var rigtigst at holde sig til det oprindelige Projekt og senere hen paa ny søge Bevilling til det. Der vil gaa mange Penge tabt, hvis man forandrer Banegaarden fra det, der oprindeligt var tænkt, der er støbt Fundamenter til den nye Banegaard i stor Skikkelse, saaledes som Banegaarden oprindeligt var lovet Kommunen, dybtgaaende og solide Fundamenter, og de er kassable og ubrugelige, hvis Bygningen laves om. Jeg ved ikke, hvilke Undersøgelser der er foretaget af Finansudvalget, før det er kommet til dette Resultat, men det Ændringsforslag, jeg her taler om, leder i hvert Fald min Tanke hen paa det, det ærede Medlem Hr. Korsgaard nylig udtalte fra denne Plads, at Resultater i Finansudvalget ofte blev tilvejebragt ved kunstige Midler; det er en Mand, som er Medlem af Finansudvalget, der udtalte det, og jeg synes næsten, man kunde være fristet til at mistænke Finansudvalget, saa at man ogsaa her bragte den Betragtning i Anvendelse.

Idet jeg altsaa paa den interesserede Aarhus Kommunes Vegne protesterer imod, at denne Nedsikring foretages uden nøjere Undersøgelse, vil jeg udtale min Beklagelse over, hvis det virkelig skulde vise sig, at Aarhus bliver nødsaget til at nøjes med den lille Banegaard, som Trafikministeren her søger Bemyndigelse til at gennemføre. Hvis Aarhus Kommune havde vidst eller troet det, vilde den ikke have foretaget Skridt til at skaffe den store Udvidelse af Omgivelserne, baade af Hensyn til Statsbanerne og af Hensyn til Kommunen, som den har bragt saa store Ofre for, og derfor er det beklageligt, at et saadant Ændringsforslag føres igennem.

**Fibiger:** Jeg vil gerne takke det højtærede Finansudvalgs 14. Medlemmer,

fordi de har genindsat Bevillingen til Hanstholm Havn, desværre kan jeg ikke udstrække denne Tak til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der har taget Forbehold overfor denne Sag. Ved Finanslovsforslagets første Behandling redegjorde jeg udførligt for Forholdene ved Hanstholm og for hele Udviklingen deroppe, saa jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa ved denne Lejlighed. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard fremdrog ogsaa da de Betænkeligheder, han i Dag har gjort sig til Talsmand for, og jeg har egentlig ikke kunnet finde noget nyt i det, han har fremført i Dag. Det er jo ret rimeligt, at det oppe paa Egnen, i hele Amtet, ja, i alle fiskeriinteresserede Kredse vakte betydelig Opsigt, at man vilde prøve paa at standse Anlægget af Hanstholm-Havnen, der var saa vidt fremskredet, og hvor hele Arealet var eksproprieret. Det vil blive modtaget med megen Tilfredshed i alle de Kredse, at Finansudvalget har genindsat Bevillingen, saaledes at Arbejdet kan fortsættes, indtil det bliver færdigt, og jeg tør tro, at det vil betyde, at man ikke igen vil prøve paa at standse Anlægget af Havnen.

Jeg forstaar saa godt, at man kan være noget betænkelig ved et saadant Foretagende. Saaledes som hele denne Sag har udviklet sig, lige siden Kommissionen blev nedsat, og der blev afgivet en enstemmig Kommissionsbetænkning, og Rigsdagen enstemmigt vedtog Havnen, forekommer det mig imidlertid, at man kan gaa ud fra, at Forholdet er blevet saa grundigt undersøgt, som det lader sig gøre, og at man er kommet til det Resultat, at det var den fornøftigste og rigtigste Ordning for hele Fiskeriet, at disse Havne blev anlagt. Jeg vil gerne pege paa, hvad der blev udtalt, den Gang Loven blev vedtaget, af det daværende Medlem Hr. Alexander Foss, en Mand, som man vist kan gaa ud fra sætter sig grundigt ind i de Ting, han har med at gøre. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg læse et Par af hans Udtalelser op; hvis det ærede Medlem Hr. Korsgaard ikke har gjort sig bekendt med dem, kunde det være, at de kunde forandre hans Mening om dette Spørgsmaal noget. Hr. Foss udtalte: „Jeg betragter den Sag, der skal afgøres, som et Spørgsmaal, der er belyst gennem mange Aar og meget Arbejde og derfor ogsaa med megen Tvivl og Betænkelighed fra mange Sider, men hvorover der nu er skaffet saa megen Klarhed, at man kan gaa til at vedtage Forslaget, fordi det ikke er noget Eksperiment. Og jeg vil ikke være med til at gøre det til et Eksperiment ved at søge at